

ພຣະຣາຊກູ່ມືຖຸກາ
ພຣະຣາຊທານວັດທະນາ
ໃນໂຄກສພຣະຣາຊພິມໝາງຄລເລີມພຣະໜມພຣະໜາ ៦ ຮອບ
២៨ ກຣກວຸກມ ២៥៦៧
ພ.ສ. ២៥៦៧

ພຣະບາທສມເດືຈພຣະປຣມເນທຣາມາຮົບດີສຶກສິນທຣມຫວາຈີຣາລົງກຣນ
ພຣະວິຈິຣເກລ້າເຈົ້າອູ່ຫວ

ໃຫ້ວ່າ ວັນທີ ១៦ ສີງຫາຄມ ພ.ສ. ២៥៦៧
ເປັນປີທີ່ ៩ ໃນຮັກາລປ່ຈຸບັນ

ພຣະບາທສມເດືຈພຣະປຣມເນທຣາມາຮົບດີສຶກສິນທຣມຫວາຈີຣາລົງກຣນ ພຣະວິຈິຣເກລ້າເຈົ້າອູ່ຫວ
ມີພຣະບຣາຊໂອກເກຣໂປຣດເກລ້າ ໃຫ້ປະກາສວ່າ

ໂດຍທີ່ທຽງພຣະຣາຊດຳກັນວ່າ ໃນໂຄກສພຣະຣາຊພິມໝາງຄລເລີມພຣະໜມພຣະໜາ ៦ ຮອບ
២៨ ກຣກວຸກມ ២៥៦៧ ນັບເປັນອົກສົກຂີຕກາລສຳຄັງ ເພື່ອເປັນການແສດງພຣະມຫກຮຸນາຊີຄຸນ
ໃນພຣະບາທສມເດືຈພຣະເຈົ້າອູ່ຫວ ສມຄວພຣະຣາຊທານວັດທະນາ ແກ່ຜູ້ຕ້ອງຮ່າງທັນທີ່ ເພື່ອໃຫ້ໂຄກສ
ແກ່ບຸຄຄລເຫຼັ້ນນັ້ນກລັບປະເທດຕົນເປັນພລເມືອງດີ ອັນຈະເປັນຄຸນປະໂຍ່ນັ້ນແກ່ປະເທດຊາຕີສືບໄປ

ອາຫັນຢໍານາຈຕາມຄວາມໃນມາຕຣາ ៣៧ ແລະມາຕຣາ ៣៨ ຂອງຮຸນາຊີແຫ່ງຮາຊວານຈັກໄທ
ແລະມາຕຣາ ២៦១ ທີ່ ວຣຄສອງ ແຫ່ງປະມວລກງູ້ມາຍວິທີພິຈານາຄວາມອານຸາ ຜົ່ງແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມໂດຍ
ພຣະຣາບ້ານູ້ຕີແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມປະມວລກງູ້ມາຍວິທີພິຈານາຄວາມອານຸາ (ລັບທີ່ ៩) ພ.ສ. ២៥៦៧
ຈຶ່ງທຽງພຣະຮຸນາໂປຣດເກລ້າ ໃຫ້ຕາພຣະຣາຊກູ່ມືຖຸກາຂຶ້ນໄວ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการพระราชทานอภัยโทษในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๗ พ.ศ. ๒๕๖๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ต้องกักขัง” หมายความว่า ผู้ต้องโทษกักขังแทนโทษจำคุกหรือผู้ถูกกักขังแทนค่าปรับซึ่งมีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

“ผู้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ” หมายความว่า ผู้ต้องโทษปรับซึ่งศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับตามมาตรา ๓๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยผู้นั้นได้ปฏิบัติตามคำสั่งศาลและมีได้กระทำผิดเงื่อนไข

“ผู้ได้รับการปล่อยตัวคุมประพฤติ” หมายความว่า นักโทษเด็ขาดซึ่งเป็นผู้ได้รับการพักการลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร หรือได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์ ซึ่งมีได้ปฏิบัติผิดเงื่อนไขแห่งการพักการลงโทษ หรือการลดวันต้องโทษจำคุกก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

“นักโทษเด็ขาด” หมายความว่า ผู้ซึ่งในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นนักโทษเด็ขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือนักโทษตามกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร

“ผู้กระทำความผิดช้ำ” หมายความว่า นักโทษเด็ขาดซึ่งเคยต้องโทษจำคุกและพ้นโทษแล้วกลับมากระทำความผิดอีกภายในห้าปีบ้างแต่วันที่พ้นโทษจำคุกคราวก่อน โดยความผิดทั้งสองคราวไม่ใช่ความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

“กำหนดโทษ” หมายความว่า กำหนดโทษที่ศาลได้กำหนดไว้ในคำพิพากษาและระบุไว้ในหมายแจ้งโทษเมื่อคดีถึงที่สุด หรือกำหนดโทษตามคำสั่งที่ขอบด้วยกฎหมายให้ลงโทษ หรือกำหนดโทษดังกล่าวที่ได้ลดโทษลงแล้วโดยการได้รับพระราชทานอภัยโทษหรือโดยเหตุอื่น

“ต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก” หมายความว่า ต้องโทษเพราะถูกศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี โดยมิได้ถูกศาลพิพากษาให้เพิ่มโทษฐานกระทำความผิดอีกตามมาตรา ๙๒ หรือมาตรา ๙๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น และไม่เป็นผู้กระทำความผิดซ้ำ

มาตรา ๔ ผู้ซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกานี้ ต้องมีตัวอยู่ในความควบคุมของทางราชการ หรือถูกกักขังไว้ในสถานที่หรือที่อาศัยที่ศาลหรือทางราชการกำหนด ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับติดต่อกันไปจนถึงวันที่ศาลอุทธรณ์สั่งปล่อยหรือลดโทษ หรือนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งปล่อยหรือลดโทษตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่ผู้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณูปโภคและสหกรณ์ได้รับการปล่อยตัวคุมประพฤติ

มาตรา ๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๖ และมาตรา ๑๗ นักโทษเด็ดขาดซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกานี้ ไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี จะต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกำหนดโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดหรือไม่น้อยกว่าแปดปี แล้วแต่ระยะเวลาใดจะเป็นคุณมากกว่า ในกรณีต้องโทษจำคุกหลายคดี ให้ถือเอากำหนดโทษในคดีที่มีโทษสูงที่สุดเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

มาตรา ๖ ผู้ต้องโทษดังต่อไปนี้ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไป

- (๑) ผู้ต้องกักขัง
- (๒) ผู้ทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณูปโภคและสหกรณ์ค่าปรับ
- (๓) ผู้ได้รับการปล่อยตัวคุมประพฤติ

กรณีผู้ต้องกักขังตาม (๑) ซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาด และยังไม่ได้รับโทษกักขังแทนโทษจำคุกหรือยังไม่ได้ถูกกักขังแทนค่าปรับ ให้ผู้ต้องกักขังนั้นได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไปในส่วนของโทษกักขังแทนโทษจำคุกหรือในส่วนของการกักขังแทนค่าปรับ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗ นักโทษเด็ดขาดดังต่อไปนี้ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไป

- (๑) ผู้ต้องโทษจำคุก ไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ซึ่งมีโทษจำคุกตามกำหนดโทษที่จะต้องได้รับต่อไปเหลืออยู่ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

(๒) ผู้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นคนพิการโดยตาบอดทั้งสองข้าง มือหรือเท้าด้านทั้งสองข้าง หรือเป็นบุคคลซึ่งแพทย์ของทางราชการไม่น้อยกว่าสองคนได้ตรวจรับรองเป็นเอกสารที่ว่าเป็นคนทุพพลภาพมีลักษณะอันเห็นได้ชัด

(ข) เป็นคนเจ็บป่วยด้วยโรคอัมพาต โรคสมองเสื่อม โรคสมองพิการ โรคจิต โรคปอดอุดกั้นเรื้อรังขั้นรุนแรง โรคตับวายเรื้อรัง โรคไตวายเรื้อรัง โรคมะเร็ง โรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง (โรคเออดส์) โรคโลหิตจางจากไขกระดูกไม่สร้างเม็ดโลหิต หรือโรคเรื้อน หรือเป็นคนเจ็บป่วยซึ่งมีภาวะติดเตียงหรือมีโรคที่เสี่ยงต่อการเสียชีวิตที่จำเป็นต้องรักษาพยาบาลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทางราชการได้ทำการรักษามาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือนในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ และแพทย์ของทางราชการไม่น้อยกว่าสองคนได้ตรวจรับรองเป็นเอกสารที่ว่าไม่สามารถจะรักษาในเรือนจำให้หายได้ และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๒ ของโทษตามกำหนดโทษ

(ค) เป็นคนเจ็บป่วยด้วยโรคมะเร็งระยะสุดท้ายหรือโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง (โรคเออดส์) ระยะสุดท้าย ซึ่งแพทย์ของทางราชการไม่น้อยกว่าสองคนได้ตรวจรับรองเป็นเอกสารที่ว่าเป็นระยะสุดท้ายและไม่สามารถจะรักษาในเรือนจำให้หายได้

(ง) เป็นคนเจ็บป่วยซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าหกสิบปีบริบูรณ์ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับตามที่ปรากฏในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หรือทะเบียนรายตัวของเรือนจำในกรณีไม่มีชื่อยูในทะเบียนบ้าน ที่จำเป็นต้องรักษาพยาบาลอยู่ในสถานพยาบาลของเรือนจำหรือสถานพยาบาลภายนอกเรือนจำอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าหนึ่งปีในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ซึ่งแพทย์ของทางราชการไม่น้อยกว่าสองคนได้ตรวจรับรองเป็นเอกสารที่ว่าไม่สามารถจะรักษาในเรือนจำให้หายได้

(จ) เป็นหญิงซึ่งต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๒ ของโทษตามกำหนดโทษ

(ฉบับ) เป็นคนมีอายุไม่ต่ำกว่าหกสิบปีบริบูรณ์ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับตามที่ประกาศในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หรือทะเบียนรายตัวของเรือนจำในกรณีไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ซึ่งมีโทษจำคุกตามกำหนดโทษที่จะต้องได้รับต่อไปเหลืออยู่ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

(ช) เป็นผู้ต้องโทษจำคุกเป็นครั้งแรก และมีอายุยังไม่ครบยี่สิบปีบริบูรณ์ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับตามที่ประกาศในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หรือทะเบียนรายตัวของเรือนจำในกรณีไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ต้องได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๒ ของโทษตามกำหนดโทษ หรือ

(ช) เป็นนักโทษเด็ขาดชั้นเยี่ยม และไม่ว่าในกรณีความผิดคดีเดียวหรือหลายคดี ซึ่งมีโทษจำคุกตามกำหนดโทษที่จะต้องได้รับต่อไปเหลืออยู่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ นักโทษเด็ขาดชั้น夷ี่มได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัวไปตามมาตรา ๗ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนเป็นกำหนดโทษจำคุกห้าสิบปีแล้วให้ลดโทษตามลำดับชั้นนักโทษเด็ขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร ดังต่อไปนี้

ชั้น夷ี่ม ๑ ใน ๒

ชั้นดีมาก ๑ ใน ๓

ชั้นดี ๑ ใน ๔

ชั้นกลาง ๑ ใน ๕

โดยให้นับโทษจำคุกนั้นตั้งแต่วันที่ต้องรับโทษ เว้นแต่กรณีที่จะต้องนับโทษต่อจากคดีอื่น ให้นับโทษต่อจากคดีอื่นนั้น

(๒) ผู้ต้องโทษจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต ให้ลดโทษจากกำหนดโทษตามลำดับชั้นนักโทษเด็ขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหารตาม (๑)

(๓) ผู้ต้องโทษจำคุกเพราความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ไม่ว่าจะมีความผิดอื่นร่วมด้วยหรือไม่ ให้ลดโทษจากกำหนดโทษลง ๒ ใน ๓ เฉพาะความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗ นักโทษเด็ขาดซึ่งต้องโทษตามบัญชีลักษณะความผิดท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนเป็นกำหนดโทษจำคุกห้าสิบปีแล้วให้ลดโทษตามลำดับขั้นนักโทษเด็ขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำหาร ดังต่อไปนี้

ชั้นเยี่ยม ๑ ใน ๓

ชั้นดีมาก ๑ ใน ๔

ชั้นดี ๑ ใน ๕

ชั้นกลาง ๑ ใน ๖

โดยให้นับโทษจำคุกนั้นตั้งแต่วันที่ต้องรับโทษ เว้นแต่กรณีที่จะต้องนับโทษต่อจากคดีอื่น ให้นับโทษต่อจากคดีอื่นนั้น

(๒) ผู้ต้องโทษจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต ให้ลดโทษจากกำหนดโทษตามลำดับขั้นนักโทษเด็ขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำหารตาม (๑)

มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗ นักโทษเด็ขาดซึ่งต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกไม่เกินแปดปี ในความผิดฐานผลิต นำเข้าหรือส่งออก หรือผลิต นำเข้า หรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์อันตราย หรือความผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษจากกำหนดโทษตามลำดับขั้นนักโทษเด็ขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำหาร ดังต่อไปนี้

ชั้นเยี่ยม ๑ ใน ๕

ชั้นดีมาก ๑ ใน ๖

ชั้นดี ๑ ใน ๗

ชั้นกลาง ๑ ใน ๘

มาตรา ๑๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗ นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเกินแปดปี หรือจำคุกตลอดชีวิต ก่อนหรือในวันที่พระราชกฤษฎีกាទรัฐบาลออกยอโภชในโอกาสสมหมายคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๗๐ พรรษา ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และในโอกาสพระราชบรมราชโองการเฉลิมพระชนมพรรษา ๙๐ พรรษา ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง พ.ศ. ๒๕๖๕ ใช้บังคับ ในความผิดฐานผลิต นำเข้า หรือส่งออก หรือผลิต นำเข้า หรือส่งออกเพื่อจำหน่าย หรือจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนเป็นกำหนดโทษจำคุกห้าสิบปีแล้วให้ลดโทษตามลำดับชั้นนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำหาร ดังต่อไปนี้

ชั้นเยี่ยม	๑ ใน ๖
ชั้นดีมาก	๑ ใน ๗
ชั้นดี	๑ ใน ๘
ชั้นกลาง	๑ ใน ๙

โดยให้นับโทษจำคุกนั้นตั้งแต่วันที่ต้องรับโทษ เว้นแต่กรณีที่จะต้องนับโทษต่อจากคดีอื่น ให้นับโทษต่อจากคดีอื่นนั้น

(๒) ผู้ต้องโทษจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต ให้ลดโทษจากกำหนดโทษตามลำดับชั้นนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำหารตาม (๑)

มาตรา ๑๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗ นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องโทษในความผิดตามมาตรา ๑๔๑ ถึงมาตรา ๑๖๖ และมาตรา ๒๐๐ ถึงมาตรา ๒๐๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนเป็นกำหนดโทษจำคุกห้าสิบปีแล้วให้ลดโทษตามลำดับชั้นนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำหาร ดังต่อไปนี้

ชั้นเยี่ยม ๑ ใน ๗

ชั้นดีมาก ๑ ใน ๙

ชั้นดี ๑ ใน ๙

ชั้นกลาง ๑ ใน ๑๐

โดยให้นับโทษจำคุกนั้นตั้งแต่วันที่ต้องรับโทษ เว้นแต่กรณีที่จะต้องนับโทษต่อจากคดีอื่น ให้นับโทษต่อจากคดีอื่นนั้น

(๒) ผู้ต้องโทษจำคุกไม่ถึงตลอดชีวิต ให้ลดโทษจากกำหนดโทษตามลำดับชั้นนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำหารตาม (๑)

มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗ นักโทษเด็ดขาดซึ่งมิได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัว และเป็นคนมีอายุตั้งแต่เจ็ดสิบปีขึ้นไปในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับตามที่ประกาศในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หรือทะเบียนรายตัวของเรือนจำในกรณีไม่มีชื่อยื่นในทะเบียนบ้าน ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษลงเป็นพิเศษอีก ๑ ใน ๕ จากกำหนดโทษที่ได้รับการพระราชทานอภัยโทษลดโทษลงแล้วตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗ นักโทษเด็ดขาดชั้นเยี่ยมซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดซ้ำ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษจากกำหนดโทษลง ๑ ใน ๗

มาตรา ๑๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๗ นักโทษเด็ดขาดดังต่อไปนี้ไม่อยู่ในข่ายได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกานี้

(๑) นักโทษเด็ดขาดซึ่งมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษประหารชีวิตที่เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษแล้ว และได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับยังไม่เกินสิบปีและมิใช่นักโทษเด็ดขาดชั้นเยี่ยม

(๒) ผู้ต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเกินแปดปี หรือจำคุกตลอดชีวิต ภายหลังวันที่พระราชกฤษฎีกាទรราชทานอภัยโทษในโอกาสสามหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๗๐ พรรษา ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และในโอกาสพระราชบรมราชโองการ

ເລີ້ມພະນັກງານພຣະຊາດ ແລ້ວ ພຣະຊາດ ເຕີ ສິງຫາຄມ ໂຕ່ງວັດ ຂອງສົມເຕັ້ງພຣະນາງເຈົ້າສຶກສິນ
ພຣະບຣມຮຣາຊືນນາຖ ພຣະບຣມຮຣາຊືນນີ້ພັນປີ້ລວງ ພ.ສ. ໂຕ່ງວັດ ໃຫ້ບັນກັບ ໃນຄວາມຜິດຮານຜລິດ ນຳເຂົ້າ
ຫົວໜ້າສົ່ງອອກ ຫົວໜ້າຜລິດ ນຳເຂົ້າ ຫົວໜ້າສົ່ງອອກເພື່ອຈຳນໍາຍ ຫົວໜ້າຈຳນໍາຍ ຫົວໜ້າມີໄວ້ໃນຄຣອບຄຣອງ
ເພື່ອຈຳນໍາຍ ຕາມກູ້ມາຍວ່າດ້ວຍຍາເສພຕິດໃຫ້ໂທເຊ ກູ້ມາຍວ່າດ້ວຍມາຕຣກຣານໃນກຣາບປຣາມ
ຜູ້ກະທຳຄວາມຜິດເກີ່ວກັບຍາເສພຕິດ ກູ້ມາຍວ່າດ້ວຍວັດຖຸທີ່ອກຖົງທີ່ຕ່ອງຈິດແລະປຣສາທ ຫົວຄວາມຜິດ
ຮ້າຍແຮງເກີ່ວກັບຍາເສພຕິດຕາມປຣມວລກກູ້ມາຍຍາເສພຕິດ

- (๓) ผู้กระทำความผิดซ้ำและมิใช่นักโทษเด็ดขาดชั้นเยี่ยม
(๔) นักโทษเด็ดขาดชั้นต้องปรับปรุง หรือชั้นต้องปรับปรุงมาก

มาตรา ๑๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗ นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรื่องจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษลงเป็นพิเศษอีกหนึ่งปี

มาตรา ๑๗ นักโทษเด็กขาดชื่งต้องโทษประหารชีวิต ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษลงเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต

นักโทษเด็ขาดซึ่งต้องโทษประหารชีวิตที่เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษแล้ว และได้รับโทษจำคุกมาแล้วถึงวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับเกินสิบปี และเป็นนักโทษเด็ขาดซึ่งเยี่ยมให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษจากกำหนดโทษลง ๑ ใน ๗ กรณีที่เคยได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนเป็นกำหนดโทษจำคุกห้าสิบปีแล้วให้ลดโทษจากกำหนดโทษลง ๑ ใน ๗

มาตรา ๑๙ นักโทษเด็กขาดชื่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษปล่อยตัว และนักโทษเด็กขาดชื่งได้รับพระราชทานอภัยโทษลดโทษ และจะพ้นโทษในคราวเดียวกันตามพระราชกำหนดนี้ จะต้องผ่านหรือเคยผ่านการอบรมเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยตามที่กรมราชทัณฑ์หรือกระทรวงกลาโหมกำหนด เว้นแต่โดยสภาพร่างกายหรือจิตใจไม่เป็นปกติจนไม่อาจรับการอบรมได้

มาตรา ๑๙ ให้กระทรวงยุติธรรม กระทรวงกลาโหม และกระทรวงมหาดไทย ร่วมกับ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข
และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่และอำนาจติดตาม ดูแล และช่วยเหลือผู้ได้รับพระราชทานอภัยโทษ
เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

มาตรา ๒๐ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ ผู้พิพากษาศาลแห่งท้องที่หรือตุลาการศาลทหารแห่งท้องที่หนึ่งคน และพนักงานอัยการแห่งท้องที่หรืออัยการทหารแห่งท้องที่หนึ่งคน รวมสามคน เป็นคณะกรรมการ มีหน้าที่ตรวจสอบผู้ซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษและส่งรายชื่อต่อศาลแห่งท้องที่ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เพื่อความสะดวกแก่ศาลแห่งท้องที่นั้น พิจารณาออกหมายสั่งปล่อยหรือลดโทษ หรือออกคำสั่งยกเลิกการทำนบ犀การสังคมหรือทำงาน สาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ แล้วแต่กรณี

ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ซึ่งถูกลงโทษจำคุกตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งจะได้รับพระราชทานอภัยโทษ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ตรวจสอบและส่งรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรีให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เพื่อนายกรัฐมนตรีพิจารณาออกคำสั่งปล่อยหรือลดโทษ แล้วแต่กรณี

เมื่อได้มีหมายหรือคำสั่งปล่อยหรือลดโทษ หรือคำสั่งยกเลิกการทำนบ犀การสังคม หรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับแล้ว ให้คณะกรรมการทำบัญชีผู้ซึ่งได้รับพระราชทานอภัยโทษ เก็บไว้ที่เรือนจำหรือทัณฑสถานหนึ่งฉบับ ส่งศาลหนึ่งฉบับ ส่งกระทรวงยุติธรรมหนึ่งฉบับ และทูลเกล้าฯ ถวายอิกหนึ่งฉบับ

ถ้ากรรมการบางคนตามวรคหนึ่งไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการตามที่เห็นสมควรเป็นกรรมการแทนได้

ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามวรคหนึ่งหรือวรคสอง ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และเลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม เป็นกรรมการ เพื่อพิจารณา วินิจฉัยซึ่งข้าราชการ

มาตรา ๒๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับนักโทษตามกฎหมายว่าด้วยเรือนจำหาร ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหมแต่งตั้งข้าราชการเป็นคณะกรรมการตามที่เห็นสมควร มีหน้าที่ตรวจสอบผู้ซึ่งจะได้รับ พระราชทานอภัยโทษและส่งรายชื่อต่อศาลทหารกรุงเทพ หรือศาลมณฑลทหาร แล้วแต่กรณี ให้แล้วเสร็จ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ เพื่อความสะดวกแก่ศาลทหารดังกล่าว พิจารณาออกหมายสั่งปล่อยหรือลดโทษ หรือออกคำสั่งยกเลิกการทำนบ犀การสังคมหรือทำงาน สาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ แล้วแต่กรณี

ให้นำความในมาตรา ๒๐ วรรคสองและวรคสาม มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการนำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่นักโทษตามกฎหมายว่าด้วยเรือนจำหาร นอกจากที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมพิจารณาสั่งเทียบกรณีให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒ ให้นายกรัฐมนตรี ประธานศาลฎีกา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของตน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ภูมิธรรม เวชยชัย

รองนายกรัฐมนตรี

**บัญชีลักษณะความผิดท้ายพระราชบัญญัติพระราชทานอภัยโทษ
ในโอกาสพระราชบรมิ่มหมายมาตราสูงประชุมพระราชนมพรรษา ๖ รอบ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๗**

พ.ศ. ๒๕๖๗

- (๑) ความผิดในภาค ๒ ความผิด แห่งประมวลกฎหมายอาญา
ลักษณะ ๑/๑	ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย
	มาตรา ๓๓๕/๑ ถึงมาตรา ๓๓๕/๔
ลักษณะ ๒	ความผิดเกี่ยวกับการปิดทอง
	หมวด ๑ ความผิดต่อเจ้าพนักงาน
	มาตรา ๓๓๙ มาตรา ๓๔๐
	มาตรา ๓๔๓ และมาตรา ๓๔๔
ลักษณะ ๓	ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม
	หมวด ๑ ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม
	มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๗๒ มาตรา ๑๗๓
	มาตรา ๑๗๔ มาตรา ๑๗๕ มาตรา ๑๗๗
	มาตรา ๑๗๘ มาตรา ๑๘๐ มาตรา ๑๘๑
	มาตรา ๑๘๗ มาตรา ๑๘๙ มาตรา ๑๙๑
ลักษณะ ๔	ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน
	มาตรา ๒๐๙ ถึงมาตรา ๒๑๓
ลักษณะ ๕	ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยนตรายต่อประชาชน
	มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๒๐ วรรคสอง มาตรา ๒๒๑
	มาตรา ๒๒๒ มาตรา ๒๒๔ มาตรา ๒๒๖
	มาตรา ๒๒๘ มาตรา ๒๓๐ มาตรา ๒๓๑
	มาตรา ๒๓๒ มาตรา ๒๓๔ มาตรา ๒๓๕
	มาตรา ๒๓๖ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘
ลักษณะ ๖	ความผิดเกี่ยวกับเพศ
	มาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม
	มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตรี
	มาตรา ๒๘๑ มาตรา ๒๘๒ มาตรา ๒๘๓ มาตรา ๒๘๔
	และมาตรา ๒๘๕/๒
ลักษณะ ๗	ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย
	หมวด ๑ ความผิดต่อชีวิต
	มาตรา ๒๘๘ มาตรา ๒๘๙ และมาตรา ๒๙๐
ลักษณะ ๘	ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย
	หมวด ๒ ความผิดต่อร่างกาย
	มาตรา ๒๙๗ และมาตรา ๒๙๘

ลักษณะ ๑๑	ความผิดเกี่ยวกับเสรีภพและข้อเสียง
หมวด ๑ ความผิดต่อเสรีภพ
มาตรา ๓๓ ถึงมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๗
ลักษณะ ๑๒	ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์
หมวด ๒ ความผิดฐานกรรโชก รีดเอาทรัพย์ ซิงทรัพย์
และปล้นทรัพย์
มาตรา ๓๙ วรรคห้า มาตรา ๓๙ ทวิ วรรคห้า
มาตรา ๓๔๐ วรรคห้า มาตรา ๓๔๐ ทวิ วรรคหก
และมาตรา ๓๔๐ ตรี
	หมวด ๓ ความผิดฐานฉ้อโกง
มาตรา ๓๔๓
- (๒) ความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๗๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติอาชุรปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาชุรปืน พ.ศ. ๒๕๔๐
- (๓) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป้าไม้ กฎหมายว่าด้วยป้าสาวนแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยอุทัยนแห่งชาติ
- (๔) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
- (๕) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์หรือกระทำโดยทุจริต ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ กฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งกระทำโดยกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์ เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงินนั้น
- (๖) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร
- (๗) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
-

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ในโอกาสพระราชนิรීมามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๒๘ กรกฏาคม ๒๕๖๗ นับเป็นอภิลักษิตการสำคัญ สมควรพระราชทานอภัยโทษแก่ผู้ต้องราชทัณฑ์ เพื่อให้โอกาสแก่บุคคลเหล่านั้นกลับประพฤติตนเป็นพลเมืองดี อันจะเป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้